

26.98x34.2	1/5	עמוד 14	ידיעות אחרונות - 7 לילות	06/2019	68795770-9
ערוץ יס דוקט סטינג - 103681					

"יש כאן ממד של טרגדיה שייקספירית, שלא קשור רק לעלייתה ונפילתה של משפחת דיין, אלא גם שלנו כמדינה. הסדרה מתחילה כשזוריק, אח של משה, נהרג במלחמת השחרור, ומסתיימת כשרות דיין מקשיבה למשפט אלאור אזריה ואומרת, 'הילד הזה לא שלי. אני לא ציונית יותר'. זה לא היה מבוים. את רואה שקשה לה עם מה שקרה כאן"

15.95x32.86	2/5	עמוד 15	ידיעות אחרונות - 7 לילות	06/2019	68795767-5
ערוץ יט דוקטט סטינג - 103681					

הם לא היו בני אלים, הם האלים עצמם. משפחת דיין

עסק מושפחת

ענת גורן לא מתרגשת בקלות. לא מהתקופה שישנה עם פטיש של שניצלים בגלל איומים על בן זוגה, רביב דרוקר. לא כשהוא סירב לילד רביעי והיא נאלצה "כמעט לגנוב זרע". אפילו לא מהעריכה של 'טיול אחרי צבא', שהוציאה אותה קרה מול הבכי של בת חן סבג וגרמה לה לכבות את הטלוויזיה. ובכל מקרה, גם היא יודעת שהדרמות שלה מתגמדות לעומת אלה שצפות בסדרת התעודה שלה, 'דיין: המשפחה הראשונה', הבוחנת את הבגידות, ההתאבדויות והמחסור החמור באהבה שאפיינו את שושלת האצולה הכי ישראלית שיש

68795777-6	06/2019	ידיעות אחרונות - 7 לילות	עמוד 16	3/5	26.33x33.62
ערוץ יס דוקט טינג - 103681					

בבית של משפחת גורן-דרוקר מככבים בשנים האחרונות שני שמות: משה דיין ובנימין נתניהו. הראשון מלווה את היוצרת התי-עורית ענת גורן כבר שנתיים, כחלק מהעבורה שלה על הסדרה 'דיין: המשפחה הראשונה' שמגוללת את קורות שושלת דיין - הדבר הכי קרוב לאצולה שהייתה לנו. השני מלווה את בן זוגה, העיתונאי רביב דרוקר, הרבה יותר זמן, ללא סימני עייפות.

"לפני כמה ימים היינו בהצגה ומישהו ככה בולול צעק לרביב על הבחירות ו'תראה איך קיבלת את ביבי, זה לא יעזור לך מה שלא תעשה'", מספרת גורן. "זה לא היה נעים".

אנני חושבת שמה שלא נעים זה שהאיש ההוא צדק. מה שלא עושים, זה לא עוזר. אך את מסבירה את זה?

"אפרופו הסדרה שלי והכריזמה הדיינית, ביבי הגיע לררגה שהוא לא פגיע. את רואה איך סולחים לו. מצד שני להשוות את דיין לביבי זה לעשות עוול לדיין. ביבי זה אדם שמשחית מדינה שלמה לטובת האג'נדרות האישיות שלו. דיין זיין נשים. אבל מבחינת הכריזמה - זה משהו לא מוסבר כמעט".

ובכל זאת, אני מזיחה שהיה אפילו לך רגע של חשש.

"כשרביב עשה את תחקיר הצוללות יותר חששתי לו. אני זוכרת שהוא נסע לחו"ל ואני פחדתי לישון לבר בבית עם הילדים. לאמא של אריק שרון היה נבוט ליד המיטה, לי היה רק פטיש של שניצללים. [צחקת] אני זוכרת שחששתי כל כך שאבא שלי בא לישון אצלנו. כשביבי מיקם את זה כראש בראש עם רביב והפך את זה לפרסונלי זה נשמע מופרך, אבל כבר היו כאן אירועים מופרכים שאדם בורד לוקח את החוק לידיו. אבל בגדול, רביב הוא כזה מצפן וההתייחסות שלו לדרבים כאלה כל כך מדויקת. הוא לא נכנס לזה בכלל. אני מניחה שזה נוגע בו איפשהו אבל זה לא ניכר".

קיבלתם בעבר גם מכתבי איומים. איך הדבר רים האלו משפיעים על האקלים בבית?

"כחיים עם רביב הוא מאוד משרה ביטחון. לוקח הכל בפרופורציות. נותן תחושה ששום רבר רע לא יכול לקרות. גם אחרי האיומים ההם, אחרי שבוע הורדנו את המאכטח כי זה נראה לנו מופרך מיסודו. זה היה מוזר. ויש לך ילדים בבית שאת לא רוצה שהם יבינו. לא הסיכורנו להם, רק לאחרונה פתאום עלה הדבר הזה אצל הבכור, שהוא יודע שאיימו על החיים של אבא שלו. זה חילחל, בזמן שאנחנו לא ייחסנו לזה חשיבות גדולה. כנראה שזה השפיע עליו. הוא בן 12".

רביב סיפר בעבר בראיון אצלנו: "ענת תהרג אותי, אבל בוא אקרא לך סמס שהגיע אלי. זה הגיע ממקורות משטרתיים דווקא. מ'ישהו סיפר שבמשפחה עוקבים אחריו, בשאיפה לגלות כל דבר, שיאפשר לשבור את התרמית הנקייה שלך. הוא סיפר על תחביבי בילוי מדיניים, של ענת ושליך, בדומה למידע שאספו, שלא עוזר להם. רק שתדע, מתוך הערכה גורד-לה לעבודה שלך וחיבה לשניכם".

בת חן סבג. אלא שבניגוד לזוג הגברים בתוכנית, פבלו רונברג וגל תורן, השתיים לא יצאו מהחוויה עם לבבות בעיניים. "זה לא הסתדר בינינו בגלל המקום של כל אחת בחיים", היא מסבירה. "אני קשישה עם ארבעה ילדים וזוגיות של 20 שנה. אני לא מצאתי עניין גדול בחייה, אף על פי שאנחנו כביכול מאותו מקצוע - למרות שהיא יותר תסריטאית ואני ברוקר. אבל ההבדל הכי מהותי הוא שהאבקה

מה נו. זה פחד אלוהים. את חיה בתחרושה שמישהו כל הזמן מסתכל עליך ומחשש? "אני מניחה שרביב הוקלט באיזה שהוא אופן, בבית, בפלאפון. היו כמה אירועים שבאו לבדוק שיש האזנות. בגדול אנחנו לא מנהלים את חייו בצל העניין. לפעמים צר לי על האומלל שיושב ומצותת, אם יש כזה, שצריך להתמודד רוב הזמן עם צרחות על הילדים שילכו כבר להתקלח. אנחנו משפחה שאין לה מה להסתיר. לא כלכלית, לא אישית. [צחקת] רביב, גם אם הוא היה רוצה לעשות משהו הוא לא יכול".

ברמה המינית?

"מינית, אישית. במקרה הזה אני וביבי יש בינינו שיתוף פעולה הדוק. שנינו מונעים מרביב את הנאות החיים ושומרים שהוא לא יסתבך".

הסדרה החדשה שלה על משפחת דיין היא עוד גולגולת על החגורה של גורן, 45, יוצרת תיעודית שנעה כבר שנים בין דוקו הארדקור למחזות קלילים יותר: היא חתומה על 'א' מבית הנשיא, שבו נחשפה אורלי רביבו, מחר ללת פרשת קצב: 'כל אנשי הקמפיין', שעסק במערכת הבחירות של 2006; 'הרצוג', שלויה את המועמד לראשות הממשלה; וכתבה עתירת רייטינג ששודרה בתוכנית 'המקור' שמוכיל בן זוגה, ובה ליוותה את ח"כ רוד ביטן.

במקביל, העבירה קדנציה ככתבת בתוכנית 'אנשים', ישבה כחברת פאנל בתוכנית 'בנות', ולאחרונה השתתפה בעונה החדשה של דוקו המסעות 'טיול אחרי צבא', שבה היא חורכת את הפיליפינים עם התסריטאית והשחקנית

שלה הוא דמעות. אני לא בוכה בקלות. היה לה מאוד קשה ואני אמרתי, אני יכולה להיות פה עוד יומיים, זה מוזר לרצות את זה במקום כל כך קשה אבל זה היה סופר מעניין. אולי זה מהמקצוע, זו סקרנות. אמרתי לבמאי אחר כך בקטע שלא נכנס שרק רציתי לחבק את הילדים האלה. לשחק איתם, לטרק אותם. כי זה מה שאמא כנראה רוצה לעשות בסטואציה כזאת. ואיך הוא ערך את זה? שהיא בוכה ואני בטון".

נעלבת?

"לא. אבל לכן סגרתי את הטלוויזיה. את אומרת, 'אוקיי', זה איך שאתה בחר לערוך סיטואציה כזאת. אני הלכתי אחר כך עם האישה - כי היא ראתה שיש לי עניין - לגן שהיא מנהלת. גן מטורף, בתוך הזבל, עם ספרים ומשחקים וצעצועים. מקסים. התחלתי לבכות. כי יש איזה אור בתוך הזבל. שם התפרקתי. והבמאי רץ אחריי עם מצלמה קטנה. לא הכניס מזה פריים. היא בוכה אז נלך עם הבכי. בסדר. סגרתי ואמרתי, 'לא יערכו אותי יותר'".

הדוקו שלך על חבר הכנסת דוד ביטן שבר את שיאי הרייטינג של 'המקור'. אבל התגובה של ביטן על הפרט הייתה שאת נשלמת על ידי בעלך. נפגעת?

"לא. זה נורא ביטן להגיד, גם בקטע קצת שובניסטי. אני זוכרת שאילה חסון אמרה לי בשידור, 'תשמעי מה ביטן אומר עלייך'. אז אמרתי לה שגם לפני שהלכתי לאולפן ביקשתי רשות מרביב והוא רק אמר, 'תגמרי את הכביסה ואת יכולה ללכת'".

זה לא מרגיז אותך הדיבור הזה, שאת בזכות בן הזוג? כמו הטובקים שמוענים לנפוטרי זה סביב העבודה המשותפת שלך עם רביב ב'המקור'.

"זה לא נוגע בי. בסדר, זה נפוטרים. אם הייתי

"אני לא מצאתי עניין גדול בחייה של בת חן סבג, אף על פי שאנחנו כביכול מאותו מקצוע. אבל ההבדל הכי מהותי הוא שהאבקה הכי ממכרת שאני מכירה זה סימילאק. החוויות שלה עוברות דרך עיניים פסיכדליות שלי אין על החיים, והיא לא יודעת מה זה מרמור טוב כזה, של ארבעה ילדים"

תחקירנית מתחילה או אולי זה היה נוגע בי, אבל ככל שארם צובר קרדיטים ויש לו רוומה משלו שנטול הקשרים או זה כל כך לא רלוונטי. זה סתם כלי בידוי של מישהו. הייתה תקופה שיוסי ורשבסקי (מנכ"ל ערוץ 10 והיום רשת עשר) התנגד לזה שנעבוד יחד בגלל דיבורי נפוטרים שהגיעו מלמעלה. לא ידענו מי זה, אבל שכאלו 'רביב הצדיק' לא יכול להעסיק את בת זוגו במערכת. אבל זה לא רביב שמע"סיק ומשלם את משכורתו".

הזכרת את ורשבסקי. הבנתי שהיה ביניכם דם רע.

"הוא כעס על זה שחשבתי שזה נכון לעבור לתאגיד. אני ורביב הרגשנו שלא נלחמו עליו מספיק באותו שלב ומהתאגיד הייתה הצעה טובה. בסופו של דבר הוא הצליח למנוע את המעבר. כשהיה המו"מ מול התאגיד, הוא היה לגיטימי לגמרי. אמרו לרביב, לא מעלים לך את התקציב לתוכנית, לא נותנים לך להביא עוד אנשים, לא מעלים את השכר. אז כבר אי אפשר היה ככה: רוצים פיפטי מינסט ומתקצבים אותה כשליש מ'עובדה'. אני התעקשתי שאנחנו צריכים עוד משהו להיאחז בו. כל הרעיון של

הכי ממכרת שאני מכירה זה סימילאק. החוויות שלה עוברות דרך עיניים פסיכדליות שלי אין על החיים. והיא לא יודעת מה זה מרמור טוב כזה של ארבעה ילדים".

יש רגע שחידד לך את הפער ביניכן?

"היה רגע מאוד קשה, שבסוף ויתרו עליו בעריכה וזה גם הוביל אותי לסגור את הטל' ויוזיה אחרי עשר דקות של הפרק. היה סיור שעשינו בהר הזבל כמנילה. יש שם רובע שלם של אנשים שחיים בתוך זבל. באשפה. אחרי זמן קצר היא התחילה לבכות, היה לה קשה לראות ילדים. אני התחלתי לדבר איתם ולשאל אותם על החיים שלהם ועל מה הם רוצים להיות".

נכנסת לתפקיד שלך.

"כי זה מה שאני יודעת לעשות, וגם כי מצאתי את זה מעניין. מצאתי בהם עניין! והיא במקום לשחק איתם או לדבר איתם, היא בוכה. אחר כך הבמאי אומר לי, 'אבל היא בוכה! תחבקי אותה! תתייחסי אליה!' הם מעניינים אותי, לא היא! והוא אמר, 'אבל זה הפורמט! אתן צריכות להתעניין אחת בשנייה!'"

זה לא ממש הפורמט.

"זה מה שהוא הכיר. ואז היא אמרה לי, 'איך את כזאת מנותקת? איך את כזאת קרה? אנחנו נשים מאוד שונות. הביטוי הרגשי המובהק

68795873-3	06/2019	ידיעות אחרונות - 7 לילות	עמוד 33	4/5	26.41x33.78
ערון יס דוקט טינג - 103681					

ענת גורן

המשך העמוד 17 <<<

ורשבסקי היה לתת לרכיב הפקה של 'הקברניטים' (סדרה על ראשי הממשלה) כדי לתקן את העי וול שהוא מרוויח שם בדיחה. ואנחנו היינו בחנק אמיתי! היינו גירעוניים שנים. היום אנחנו יותר חכמים. בית ההפקה שלנו, 'רוקר-גורן', עושה רק הפקות בוטיק. אם רוצים להרוויח, עושים תר-כנית יומית. אולפן, תוכנית זולה. אנחנו מייצרים את ההפקה. לעולם לא נהיה עשירים. בית כבר לא נראה פה."

בית אולי לא, אבל יש לכם מבשלת. זה כבר ממש בעיות של עולם ראשון.
"כבר אין לנו מבשלת. וכשהייתה היא באה פעם בשבועיים. למה את לא מפרגנת? (נקרעת מצחוק) כולה כמה חמגשיות, מה קרה?"

× × ×

דיין: המשפחה הראשונה, שתעלה ב-19 ביוני ב-yes דוקו וב-STING TV, היא דוגמה לתר-צר בוטיק של חברת ההפקות הביתית של גורן. שנתיים עברה על הפרויקט הזה, אפוס שמגולל מאה שנים בתולדות שושלת דיין. משמואל וד-בורה, מקימי נהלל והאבטיפוס לחלוצי העלייה השנייה: דרך משה, הרמטכ"ל ושר הביטחון, אד-ריכל ההיכרים של ששת הימים והתבוסה של יום כיפור: עובר באסי דיין ויהונתן גפן, הדור השכור והיצירתי; ועד לדור הנינים שנאבק להיחלץ מה, כמו אביב גפן וליאור דיין.

ועדיין, זו אינה סדרה היסטורית. היא מנסה לקחת סיפורים אישיים של בני המשפחה ולה-ראות דרכם את התקופה, גם אם התוצאה היא מלחמת גרסאות. דרך קטעי ארכיון נדירים וראיונות ננים עם כמעט כל בני המשפחה החיים - כולל כמה שממעטים להתראיין, כמו בנותיו של אסי דיין, אסיה ועמליה, ובנו של אודי דיין, סער - מנסה גורן לעמוד על הדיאגנאטי הרגשי של המשפחה, שבה כל דור מבצע רצח אב לדור שלפניו. בסדרה גורן פותחת צוהר לעולם של פתולוגיות חוצות דורות: הורות לא מתפקדת, נרקיסיום ושנאה עצמית, אובדנות ודיכאון, וגם כישרון, כריזמה וברק יוצא דופן. התוצאה היא מעין מאה שנים של ברירות ישראלית.

"זו תמה שלא נאמרת מפורשות בסדרה אבל אפשר להבין שיש שם מחסור גדול באהבה", היא אומרת. "זו משפחה שיש בה המון כישרון ורכיבים יפים אבל חסרה שם אהבה. החלוקה לגברים-נשים במשפחה הזאת לא נכונה בעיניי. זה מתחלק לכ-עלי השריון - משה, יעל, עמליה, אביב - אנשים שהצילו את עצמם, כל אחד בדרכו. אלה אנשים מאוד קשוחים שיכלו לעמוד בנטל של השם, בצפיות, בהיסטוריה המשפחתית. ויש כאלה שלא הצליחו: אביבה (אחותו של משה דיין ואמו של יהונתן גפן שהתאבדה), אהרונה (אשתו הרא-שונה של אסי דיין), אסי, סער, נורית אחות של יהונתן גפן, שגם התאבדה. אלה אנשים שאת מר-גישה שהם לא פתורים. יש כמשפחה הזאת המון רגישות, וכולם כטוחים שהם חלק מההיסטוריה של המדינה הזאת. הם אוהבים את הפרסום וקו-קים לו כמעט. כל זה מייצר קאנון מטורף שאנחנו עדיין חיים אותו."

היה מי שלא הפכים לשתף פעולה?

"סירה גפן לא הסכימה. היא חשבה שזו תהיה סדרה צהובה מאוד. בכלל, רבים מהם מאסו בכל הרב הדייני הזה. אמרו לי, 'יש לי הרעלת דיין'. אמרו והתראיינו. לתחושתם הם כתבו ודיברו את עצמם בראיונות וכסרטים עד שאין קשב לרבר הזה, אבל עדיין יש אצלנו איזה צימאון למשפחה הזאת, כי הם כל כך אקסטרווגנטיים ויוצאי דופן ומוכשרים ונון-קונפורמיסטיים ודיכאוניים ומ-שוגעים. ובגלל שיש פה כל כך הרבה חומר טוב, אנחנו כבר מאה שנה לא מואסים בהם ובחומרים שהמשפחה הזאת מייצרת."

אני ורביב זה סוג של נס. גורן ודרוקר

"אני רואה את הילד שלי בגיל ההתבגרות ואת רואה איך כל הנושא של מיניות ויחסים נהיה נורא מפחיד! זה מפחיד ילדים! הפורנו, המי-טו, האיזומים ברשת. זה אנחנו מעמיסים עליהם. בבית הספר כל הזמן מפחידים אותם. יגדל דור שלא יזדיין. אני לא צוחקת. וזה נורא מצער אותי"

הוא לא מספר את זה בתדומה. זה הכי טבעי. זה פולקלור נחמד כזה מבחינתו. היום זה כמובן בעייתי. יש גם את הסיפור שהוא אוסף טרמפיס-טית טוראית ואומר לה 'בואי לשחות בים'. אורי אבנרי מספר, וגם מסייג את זה ואומר, 'אגדות משה דיין'. השארתי את ההסתייגות. יש כאן כל מיני גרסאות שהן באותה רמה של אמינות וצ-ריך ליהנות מהגרסאות והצ'יזבטים כמו שנהנים מהאמת עצמה."

הסדרה נפתחת באנקדוטה על הלבאיא המ-פורסמת. ואז רות דיין אומרת, "את מבינה איך הגענו לאן שהגענו?" איך הדוגמה הזאת מייצגת את הנרטיב המשפחתי?

"היה לי ניסיון לספר את הדבר הזה בסיפורים. לא לפרשן. סיפור הלבאיא, כמו שטליה (אשתו של אודי דיין) אומרת, 'זה מה שזה היה להיות משפחת דיין'. זה לא הישג. זה הלך הרוח של הת-קופה, שלמשפחת דיין מותר הכל. הם לא היו בני אלים, הם האלים עצמם. וזו התחלה טובה לסדרה, כי בסוף הכל מתפרק. יש כאן ממד של טרגדיה שייקספירית, שלא קשור רק לעלייתה ונפילתה של משפחת דיין, אלא גם שלנו כמדינה."

בלומרג?

"הסדרה מתחילה כשווריק, אח של משה, נהרג במלחמת השחרור, ומסתיימת כשרות דיין מק-שיבה למשפט אלאור אזריה ואומרת, 'הילד הזה לא שלי. אני לא ציונית יותר'. אני זוכרת שבא-נו לצלם וזה מה שהיא שמעה ברדיו. זה לא היה מבוים. את רואה שקשה לה עם זה, עם מה שקרה כאן. את רואה את המדינה מתפרקת בכיפור ואת המשפחה מתרסקת בכיפור. את המשפחה בהיכרים בששת הימים ואת המדינה. וזה היכרים שמייצר ניתוק רגשי כמעט, תאוות בצע. אובדן מוסר. וזה גם משהו שקורה למדינה."

חלק מהמראיינים הם אנשים מבוגרים מאוד. איך זה השפיע על הסדרה? אנשים שנמצאים בסוף חייהם נכים יותר?
"לא יודעת. זה בעיקר מתבטא בעובדה שצ-ריך למהר (צוחקת). רות בת 102. יעל חולה. אורי

(ריין, בנו של משה) נפטר תוך כרי הצילומים. נעשו המון ניסיונות בעבר לגייס אותם לרבר הזה והם סירבו. הפעם היה את רגע החסד של מאה השנה של רות, ולרעתי כולם הרגישו שכמעט כמתנת פרידה הם רצו לתת את ליטרת הבשר שלהם. הם אומרים שהם לא רוצים, אבל ברגע שהתיישבת מולם הם נורא רוצים. הם כמעט הקיאו את הדבר הזה החוצה. התחושה הייתה שהם רוצים וצריכים לדבר.

"למשל עשיתי ראיון מאוד מרמם עם סער (בנו של אודי, נכדו של משה), וכמה שבועות אחרי הראיון אודי נפטר. אגב, פגשתי אותו, אבל הוא היה ממש בסוף הדרך. היה בינינו איזה רגע, אמ-רתי כל הזמן שמזל שלא נפגשנו 20 שנה לפני, כי הייתי גופלת שדודה לרגליו. היה כריזומטי בטירוף. אבל מבית החולים הוא סימס לי, 'אני כטיפולים, דברי עם אסי'. בדיחה טובה, מורכב-דית קצת. בכל מקרה, אודי נפטר ואני מקבלת טלפון מסער ואני בטוחה שהוא יגיד לי, 'תגנזי'. והוא אומר לי, 'דיר כאלאק, אם את הולכת לצנור משפט ממה שאמרתי זה הסוף שלך'. אמר, 'אם יש איזושהי צער זה שהוא לא ישמע את הדברים'. שם את מבינה כמה הוא היה זקוק לזה שישמעו."

× × ×

אין ספק שחיי משפחה זה סיפור מורכב, גם אם לא מרובך בדיינים. ועדיין, גורן ודרוקר מגר-לים יחד ארבעה ילדים ומערכת יחסים בת 20, והיא בכלל לא ידעה שהיא כזאת. 'רכיב ואני זה סוג של נס. ממש. אני מרגישה שקרחה פה איזה אלכימיה. מעולם לא חשבתי שדבר כזה יכול לק-רות לי. בסוף נכנסתי לתכנית וטוב לי בה מאוד. עד גיל 27 היה שמח ומגיל 27 פחות (צוחקת). זה עובד. אבל עדיין עם כל כמה שזה עובד, אתה חי עם מישהו 20 שנה. יש לזה משמעות."

איפה למשל?

"הסיפור של הילד הרביעי שלנו, שעכשיו בן שנתיים, הותיר בשנינו צלקות. הוא לא רצה את הילד ואני התעקשתי, ומה שהכרעתי לטובת העניין בשעה שהוא לא ממש רצה הייתה תקופה לא קלה. במובן של כעס. הוא עשה משהו שהוא לא רצה לעשות. הוא לא רצה ארבעה ילדים. ואני עשיתי לו את המוות. כמעט גנבתי זרע [צוחקת]. באמת: הייתי כבר בשלב ששאלתי את רופא הנשים שלי איך גונבים זרע ועוד לבן-אדם כל כך מפוקס. והוא נתן לי הנחיות, פלוס אמ-צעים שלא אציין מה הם. בסוף אמרתי לרכיב שמע, מדובר באישה בת 43. עגלה! שום דבר טוב כבר לא ייצא ממני. תן צ'אנס! אמר, 'אני נותן לך פעמיים'. וזה כל מה שהיה צריך. בדיעבד הבנו שכל פעם שאני חוצה לו את שדה הראייה אני נכנסת להיריון."

החלפת עליז?

"כמידה מסוימת כן. אבל ידעתי וכל הזמן אמ-רתי לו שאם זה לא יקרה... זה היה אינוס, חד-משמעית! הוא נכנע בסוף אבל לא ללא קרב. אבל כשאני הייתי במקום שהוא אמר, 'אני לא מוכן', היה כעס שלי כלפיו, והבנתי שאם זה לא יקרה אני אמשיך לכעוס כי אני רוצה את זה כל כך. היה לי ברור שאם זה לא יקרה אנחנו לא נצא מזה."

למה זה היה לך כל כך חשוב?

"לא יודעת. קודם כל רציתי בת."

הבדיחה בולה עלייך.

"כחהלט. זה בית של בנים. והם בעיקר נוהמים. אני זוכרת את שיחת הטלפון שאני אומרת לו שזה עוד בן ושנינו נקרעים מצחוק. תשמעי, יצא שהטבע צחק לרכיב בפרצוף, כי זה דרוקר קטן, רק בלי משקפיים. שימי לו משקפיים ואת שולחת אותו לטלוויזיה, לא חשים בהבדל. ילדתי כפיל. זה אין לתאר. ועוד ילדתי בגיל 44."

פירוף.

"אין ברירה. אני שמאלנית וצריך שמאלנים חרשים. לקחתי על עצמי את עניין הילודה במ- <<<

26.41x15.32	5/5	עמוד 34	ידיעות אחרונות - 7 לילות	06/2019	68795874-4
ערוץ ים דוק TV סטינג - 103681					

גור".

ממש. את וסמוטריץ ראש בראש.
 "כן. רק שאני מוכנה ללדת ליד ערביות".
 אגב גברים נאורים, כשראיינתי אותך אחרי פרשת עמנואל רוזן הגנת עליו. קראת להתנהגות של טקטיקת חיזור כושלת. זה היה לפני מי-טו. היום היית אומרת אותו הדבר?
 "עמנואל רוזן פר סה נגמר בלא כלום. אני מבינה שכשאני יושבת מול גבר או אישה בהיותי אישה אני אשאל על הדבר הזה. אני מבינה את התועלת והמהפכה שזה עשה. ואני בפרגון מוחלט לדבר הזה, אבל אני גם מבינה את הנזק שבזה. המהפכה ממאיסה את עצמה על נתיניה. זה מגיע לגקודה של כפייתיות ושל חוסר קשב. אני מבינה את המקום שבו זה חוצה איוה קו ועושה נזק גם לגברים וגם לנשים. בעיקר לנשים. מצד שני אני כן מרגישה שנעשית כאן המהפכה הזאת, ואי אפשר לקחת ממנה את הטוב שבה. זו תנועת מטוטלת, זה קלאסי והיה ברור שנגיע לקצה אחר כרי להגיע לקו אמצע. זו מהפכה נורא מהירה. זה כמו אש. תפסה נורא מהר וההשלכות שלה נורא מיידיות ודרמטיות. אנחנו שם. השדה כבר חרוש. עכשיו בואו נפסע בו. אני מרגישה שהחרישיתר הזה יכול לגרום נזק".

אישה?

"אני רואה את הילד שלי בגיל ההתבגרות ואת רואה איך כל הנושא של מיניות ויחסים נהיה נורא מפחיד! זה מפחיד ילדים! הפורנו, המיטו, האיומים ברשת. זה אנחנו מעמיסים עליהם. בבית ספר כל הזמן מפחידים אותם. יגדל דור שלא יודע דיון. אני לא צוחקת. וזה נורא מצער אותי. משהו סורס לחלוטין. את רואה ילדים מבוהלים מכל הנושא הזה. אנחנו כמבוגרים יודעים לאן את

הדברים, הם חיים רק את הפחד מהדבר הזה. זה נורא בעיניי".

בשבוע שעבר התקיימה הפרמיירה של הסדרה, ויעל דיון, אחת המדוראיינות הבולטות, בחרה שלא להגיע. מסתבר שמי שמשמשת כבר שנים סוכנת הזיכרון של אביה, משה דיון, לא אהבה את התוצאה הסופית, והצביעה ברגליים. יותר מזה: היא גם דאגה שאמה, רות דיון, לא תגיע להקרנה מחשש שזה יהיה עבורה יותר מדי. "ניהלתי שיחה מאוד קשה עם יעל והיא הצדיקה את איכואה", אומרת גורן. "היא לא אוהבת את הסדרה. לכן גם לא ציפיתי שהיא תגיע. היא תירצה את זה בזה שהיא לא מרגישה טוב, אבל היה ברור שהיא לא אהבה ולא תאהב את מה שהיא ראתה".

"הרעיון הראשוני שלי היה לעשות סדרה על הנשים במשפחה. הפנייה הראשונית שלי הייתה לרות דיון אבל ברגע שהיא הסכימה והיה ברור שלייעל יש איזו נכונות, אתה אומר, 'אוקיי, למה להיתפס לעניין של נשים?' ואני מקפידה להגיד את זה, כי יעל נורא כועסת עליו עוד מאז, על זה שהיא חשבה שזו סדרה על הנשים במשפחה. מבחינתה הטעיתי אותה, ולא משנה שהראיון הראשון היה כבר על ההיסטוריה המשפחתית, היא כועסת. היא רמיינה לעצמה משהו אחר. "ועדיין אני חייבת להגיד שמסלבים מוקדמים היא הבינה שזו לא הבחירה שלה ואני רוצה לעשות משהו אחר, והיא שיתפה פעולה, תוך כדי כעס. היא נשארת שומרת האש האחרונה של זיכרון אבא שלה. היא גם אומרת את זה שהיא

לא יכולה להשאיר אותו לבד. וזה משהו מדהים. אמרתי לה בשלב מסוים, 'את נושקת ל-80 ועדיין מגוננת עליו'. היא אמרה שכל עוד תהיה אש סביבו, היא תהיה שם כמטף. זה היה מדהים לשמוע אישה מדברת ככה על אדם שכבר לא איתנו 40 שנה. יעל, עם כל זכויותיה, ויש לה זכויות בפוליטיקה ובליברליות הישראלית, היא אפילו בעיני עצמה באופן קצת עצוב עדיין 'אבי', בתו' (כשם ספרה). היא שכיבה בפאסון הרייני הזה, ממש מרגישה כמו שומרת הלפיד של השם והמיו תולוגיה הריינית. היא נלחמת על שמו הטוב של אבא שלה, והסדרה הזאת לא נפלה שדודה. לא לרגליה של יעל דיון, ולא לרגליו של אבא שלה".
 מה הבנת על המשפחה הזאת תוך כדי עבודה?
 "בתחושה שלי זו לא משפחה כמונן המקובל שלה. זה פרודות של אנשים שאין ביניהם הרבה אהבה כיום וכנראה גם שנים אחורה. או ליעל היה קושי עם בחירות של אנשים שסיפרו את הסיפור, של מי שאני מכניסה תחת מטרייה של המשפחה שהם פחות משפחה ממנה. אבל זה מקרה שאתה לא יכול לנצח בו. כשאתה חושב שיש רק אמת אחת, כנראה שלא תהיה מרוצה".

כלומר?
 "יעל בעצמה אמרה את זה באופן הכי חר. שכל כך-אדם בונה לעצמו איזה סיפור חיים ואיזו גרסה שנוח לו והוא מסוגל לחיות איתה. אני מאוד מבינה את זה. את מכירה את זה שאת מספרת לעצמך את אותו סיפור כל כך הרבה פעמים שאת מתחילה להאמין בו, או פשוט לא יודעת מה האמת ומה לא? ככה שורדים. וזו משפחה עם כל כך הרבה אמיתות שאתה חייב להאמין לסיפור שלך כדי לשרוד".